

kell tanúsítania. Régebben is így mondták: a tanár, vagy tanító gondjait ne vigye be az osztályba!

Barankay Lajos Kölcsey nevelési eszméit ismerteti, amely nem a gyakorlati, hanem az eszmei pedagógiát gazdagította. De ez nem csökkenti értékét, mert a gyakorlati pedagógia az eszmeitől veszi célkitűzéseit. Az eszmei pedagógia szabadabb és ezért gondolatokban gazdagabb. Leginkább érvényesülhet a magánnevelésben és az önnevelésben. Kölcsey eszméi és életformája tökéletes összhangban vannak, ami bizalmat ébreszt eszméi iránt. Hatása az iskola pedagógusáénál egyetemesebb és állandó.

Vajtai István látja, hogy nemcsak az ifjúság, hanem a vezetésére hivatott nevelő is gyakran a két szélsőség között habozik: magasabbrendű eszményt kövessen-e, vagy az élet mindennapi örömeit keresse? Kultúra, vagy technika? A technika csak elsekélyesíti a lelket, mindenki csak könnyen kapni akar élvezetet, de belső örömök önálló megszerzésére nem készlet. Pedig fáradtság nélkül igaz érték el nem érhető. Erre nevelni pedig mindenkor az iskola feladata.

Nánay Béla: Pedagógiai béke címen válaszol egyik múlt szám Pax pedagogica című cikkére. Tiltakozik a jólismert szólások ellen. Ilyenek „az új divat vonzóereje“, az új iskola ellenséget lát a régiben, áldatlan testvérharc, stb. Végigvezet a nevelési és oktatási elvek megváltozásának szükségzerű útján, ismerteti a megoldás felé törekvés nehéz munkáját. Megállapítja, hogy az új nevelési mozgalom hívei eddig is az elvek tiszta fegyvereivel harcoltak, mint azt a Pax pedagogica a jövőre kéri.

Lemle Rezső az új középiskola német nyelvi tanításának egyes kérdéseivel foglalkozik. Főképpen azt keresi, miként lehet az iskolában a beszéd-készség elsajátítását elérni, vagy megközelíteni. Az olvasmányok szókészlete induljon a gyakorlati szempontok szerint, de felsőbb fokon nem lehet teljesen mellőzni az irodalmi szempontot sem. A szavak begyakorlása ne önmagukban, hanem mondati összefüggésekben történjék. Ez egyszersmind stílusgyakorlat is. Az iskolában csak egyszerű stílusról lehet szó, ez a tanítás gerince. De ez képesíthet majd a nehezebb stílus megértésére.

Evva Gabriella vázolja a leányok lelki fejlődését a tanítóképző intézetben, amely intézetnek ebből a szempontból igen kedvező a hatása. Sokirányú gyakorlati ismeretével nemcsak jó tanítókká fejlődhetnek a növendékek, hanem a családi élet számára is értékessé teszi a nőt. *Kelemen Ferenc az iparostanonciskolák* törekvését és a társadalomtól kívánt segítséget tárja elénk. *Implom József* hosszabb tanulmányban foglalkozik „A polgári fiúiskola és a szülői ház“ között fennálló viszonyral, a szülői értekezletek anyagával és módjaival, a szülők köre, iskolája, könyvtára és délutánja címen megindult továbbfejlesztés kísérleteivel. *Aldobolyi Nagy Miklós az ifjúság olvasmányairól ír.* Iskolának és szülőknek ellenőriznie kell a tanulóifjúság olvasmányait és az olvasás mértékletességét is.

A Pedagógiai Szemlérium IX. évfolyamának 1. számában Noszlopi László a pályaválasztási tanácsadásról írt hosszabb tanulmányt. Ismerteti a pályaválasztási tanácsadás kialakulását, szükségességét, a német, az egyesült államokbeli és a magyar szervezetet. Külön tudományággá fejlődött,

melynek a lélektan, ill. a pszichotechnika nem egyetlen, de el nem hagyható fontos része. Ennek a munkának megszervezése hazánk szempontjából elsőrendű érdek. A tanácsadók 28 évesnél idősebbek, de ne már megmerevedett öregek legyenek, ne tisztviselőtípus. Hosszabb gyakorlat után kell képességéről és alkalmasságáról meggyőződni. A tanácsadói vizsgálat két-féle: képesség és alkalmasságvizsgálat. Legalkalmasabb ideje a pubertás utáni ifjúkor, de a pályaválasztás, vagy változás szüksége szerint bármikor, végezhető. A vizsgálatok első pontja az intelligenciavizsgálat. Második a különleges képesség keresése, harmadik a hiányzó, vagy gyenge képesség megállapítása. Az előzetes megfigyelés az iskola feladata, a tanácsadás pedig a hatósági tanácsadó hivataloké. Valamely pálya jó betöltéséhez azonban az egész személyiség alkalmassága szükséges. Ezért nélkülözhetetlen a jellemképzés, mint előfeltétel.

Végh Zoltánné *a gyermeknek az idegen nyelvekbe való bevezetését* tárgyalja. A gyermeket először is ismerni kell, azután az életből, életköréből vágó anyagot kell felvenni. Kitűnőek ebből a szempontból az angol gyermekmesék. A mesékben előforduló ismétlések, párbeszédek, versikék az emlékezetben-maradást nagyon megkönnyítik. Jól rögzít még az arcjátékkal vagy mozdulatokkal kapcsolt beszéd. Szerző jó hasznát látta a szöveghez készült képek és önálló képek rajzoltatásának. Az idegen nyelvre való tanítást ajánlatos már 5—6 éves korban kezdeni.

Lengyel Ferenc *az esztergomi tanügyi kiállítást* ismerteti röviden.

Németh Sándor *a jó ifjúsági folyóiratok* kellékeiről tájékoztat. Ezek vonatkoznak mind a külsőre, mind a belső tartalomra.

A folyóirat 2. számában Mudrinszky Rózsa az írásbeli feleltetéseknek főleg figyelemellenőrző szerepet tulajdonít, s emiatt gyakoribb alkalmazását javasolja. Ez az írásbeli beszámoló az óra végén van, anyaga az órán tárgyalt rész. Nem lehet, nem is kell minden órán alkalmazni, de gyakorisága és bármikor bekövetkezhető volta miatt figyelésre kényszeríti a tanulót. Anyaga ceruza és olcsó fogalmazvány-papíros. Thuróczy Béla bevallja, hogy *a fővárosi elemi iskolák ötödik osztályainak színvonala* igen alacsony. Ez természetes, mert ebbe az osztályba csak azok a szülők iratják gyermekeiket, akik szegénységük miatt nem iskoláztathatnak, viszont az iskolakötelezettség törvényének engedelmeskednek. Itt azután házi feladatokról szó nem igen lehet. Ezt a szociális viszonyai miatt is gyengébb anyagot nagy munka nevelni, pedig éppen erre van legnagyobb szükség. A fővárosi Tantervnek és Utasításnak ezt figyelembe kellene venni, s nem túlhalmozni az elméleti ismereteket. *Azt tartaná helyes megoldásnak, ha az eddigi V—VI. osztály anyagát elosztanák a nyolcosztályú népiskola felső négy osztályára.*

Oldal Gábor keresi az alkalmat, miképen lehetne *a hanglemezeket az iskolában felhasználni*. Szóraokoztató lemezeken kívül ma már oktatólemezek is készülnek, külföldön, főleg Németországban megkísérelték a tanításban való felhasználásukat. A már bevezetett oktatófilm a vizuális élményszerzést teszi lehetővé, főleg a földrajzban és a természettudományokban. Ugyanez lehetne a hanglemez szerepe akusztikus téren és nyelvi, irodalmi tanulmányokban. Felsorolja a már megjelent idegennyelvi tanítást célzó hanglemez-sorozatokat. Az irodalomtörténetben jól felhasználhatónak véli pl. az Odeon

gyár által több lemezre fölvelt „Az ember tragédiáját“. (Huzamosan a tanuló nem képes tisztára fülét foglalkoztató figyelésre!) A népdalok, népköltészeti felvételek valóban jól értékesíthetők. De „a világirodalom megtanulása hanglemek segítségével“ szerző túlzása. A termszetrájban az állatok, főképen az énekes madarak hangjáról fölvev lemezek hasznosak. A földrajzban a tanult ország rész, vagy ország jellemző ének- és zeneszámait tehetik a képet tökéletesebbé. De vannak alkalmas lemezek a vallás tanítás részére is. A tornában az indulók használhatók fel kísérő zenének. A lemezek még iskolai ünnepélyeken is foroghatnak. A megoldást úgy gondolja, mint az oktatófilmeknél: központilag kezelt lemezzraktárból való időszertint igényléssel.

Mesterházy Jenő ismerteti *Budapest legrégibb temetőjét*, a benne nyugvó nevezetes halottak sírjait. Elolvasása hasznos azoknak, akik kiránduló tanulókat a Köztemetőbe vezetnek.

Németh Sándor *a közkönyvtáraknak a nevelőmunka körébe való hatásosabb bevonását tartja szükségesnek*. A könyvtár használatára nevelni kell az ifjúságot, a könyvtárnak pedig gondoskodni megfelelő minőségű és mennyiségű könyvről. Ismerteti az Amerikai Egyesült Államok Evanston-plánját, amely biztosítja az iskolának kölesönkönyvekkel és folyóiratokkal való ellátását. A könyvtár és az iskola között élő kapcsolatot kell teremteni (Hej! ha ezt itt Szegeden is meghallanák a könyvtárak!)

A folyóirat mindkét száma még 3—3 mintatanítást közöl, valamint bő irodalmi ismertetőt és folyóiratszemat.

A Jövő Utjain 1938. évi 6. számában Steglehner Etelka „Nőnevelés a magyar tanyán“ c. egy a népért dolgozó tanítónőnek beszámolóját olvasunk. A falu leánygyermekai, asszonyai tudásban elmaradottak, amit a nép helytelen felfogása és nemtörődömsége hoz magával. Az erkölcsi érzék gyenge lábon áll. A trágárság megdöbbenően mindennapos. Ilyen körülmények után a falusi nő igénytelen ugyan, de főleg szellemi téren. Sem mint háziasszony, sem mint anya nem tudja környezetét emelni, kellően támogatni. Cikkíró tanítónő ilyen környezetbe kerülve sok nehézség után alkotja meg a MANSZ helyi szervezetét és indítja meg a szőnyeg, vászon és gyapjúszővést. Az áldozat és lankadatlan kitartás meghozta gyümölcsét. A falu asszonyai a nekik való munkát kedvvel végzik, anyagi hasznát látják, felfogásuk emelkedik, törődnek a jobb és változatosabb táplálékok főzésével. Sikerei bizonyára bátorítani fognak sok lelkes tanítót és tanítónőt. Ilyen munka menti meg népünket és nemzetünket a pusztulástól!

sz. Csorba Tibor tanulmánya „*A film a tanuló életében*“. Külföldön és hazánkban mind gyakrabban szerepel a film. A gyermek szereti a mozit, ez tagadhatatlan. Káros hatása van, de nem a mozinak, hanem a mozikban lejátszott nem megfelelő filmeknek. Ezért igyekeznek mindenütt a filmeket pedagógusok vizsgálatai és tökéletesítés után vetíteni a gyermek elé. Szerző Anglia filmoktatási szervezetét ismerteti. Az iskolák vetítő gépei háromfélék. Legnagyobb részük 16 mm-es néma filmvetítő, de van 16 mm-es és 9,5 mm-es hangos és 35 mm-es néma. A filmkölesönzés nem egy középponttól történik, mint nálunk, hanem a mi főigazgatóságainknak megfelelő helyi ne-